

Wandelingen in en rond Bemelen

wandeling naar

de Amerikaanse begraafplaats

(openingstijden kerkhof 09.00 uur – 17.00 uur)

duur; ± 3 uur (excl. bezoektijd kerkhof)
± 12 km

Café de Baskuul
Oude Akerstraat 53A
6268 NC Bemelen
Tel. 043-4071788
Baskuul@home.nl

Bemelen en omgeving.

De omgeving van Bemelen bestaat grotendeels uit steile hellingen met grasland. Afwisselend komt men er nog enkele hoogstamfruitbomen, heesterbosjes, struikgewas en hellingbossen tegen. Op de grens van het hoogterras, het plateau van Margraten, met het middenteras van de Maas komen er langs de hellingen meerdere bodemsoorten aan de oppervlakte. Hierop komen verschillende kenmerkende plantensoorten voor. Op de helling en langs de randen van het plateau bevindt zich een mengeling van grind, zand en löss. Daaronder bevindt zich het Maastrichts krijt dat op veel plaatsen aan de oppervlakte komt. Onder langs de hellingen komt de bekende graslandvegetatie voor.

Vanaf Café 'De Baskuul' vertrekken we linksaf richting Bemelerberg en passeren daarbij het mooie kerkje van Bemelen. Bij het informatie bord van de gemeente Margraten, bij het gemeenschapshuis, gaan we rechtsaf de Bosweg in. Na ca. 200 meter komen we op een grindpad en een holle weg. Na een bocht komen we langs de voet van de Mettenberg. Smalle paadjes in het talud leiden naar kleine ondiepe grotten. Vooral 's zomers wordt hier door toeristen nogal eens jacht gemaakt op fossielen in de mergelwand. Het grote witte gebouw rechts is het voormalige Europahuis, voorheen het klooster van de Paters van de Afrikaanse Missiën.

Europahuis

Even verderop ligt in de glooiende weide rechts de Beusdalfhof.

kerk van Bemelen

Onze wandeling gaat rechtdoor. Na enige tijd draait de weg naar rechts om daarna op een verharde weg uit te komen. *Dit is de verbindingsweg tussen Maastricht en de Nekami-groeve, genoemd naar de firma die hier mergel wint.* Hier gaan we naar rechts en houden de linker weg aan. Aan het einde van de helling nemen we de grindweg naar links. *Hier liep voorheen de tramweg Maastricht-Vaals-Aken die in*

de jaren twintig werd aangelegd in het kader van de werkvoorziening. Door de opkomst van het busvervoer heeft de tram maar enkele jaren dienst gedaan.

Op deze weg passeren we aan de linkerkant het Boenderdal (boender = bron). We lopen deze weg af tot aan de verkeersweg. Deze oversteken en aan de linkerkant omhooglopen tot bij het kapelletje.

kapelletje

We zijn nu in Cadier en Keer. We gaan naar links vóór het kapelletje door, en volgen deze veldweg die later overgaat in een holle weg. Na ca. 100m. zien we in de verte recht voor ons al het monument op de begraafplaats in Margraten.

vergezicht

Aan het eind van het pad bereiken we de geasfalteerde weg. We gaan naar links en lopen nu parallel aan de weg van Maastricht naar Vaals en Aken.

We gaan onder de brug door en houden links aan. Na enkele honderden meters passeren we Huize Blankenberg aan onze rechterkant (*voorheen klooster en thans verzorgingshuis voor langdurig zieken en geriatrische patiënten*).

huize blankenberg

Bij een kruising gaan we rechtdoor, vervolgens komen we bij een bocht naar rechts. We nemen de veldweg links van het boomkapelletje.

boomkapelletje

Aan het eind hiervan, bij het compressorstation, steken we de weg over en gaan rechtdoor. De begraafplaats ligt nu recht voor ons. Bij een scherpe bocht naar rechts gaan we links om de bank en het veldkruis het veldpad omhoog tot aan de rijksweg waar een kleine tunnel onderdoor loopt. (deze tunnel is bij terugkomst van belang). We lopen nu naar rechts, parallel aan de rijksweg, via een veldpad. Aan het einde hiervan even naar links, en komen dan op het rijwielpad dat naar de ingang van de begraafplaats voert (let op fietsers en brommers!)

U heeft nu de mogelijkheid om de begraafplaats te bezoeken.

(Nadat u de begraafplaats heeft bezocht is het ook de moeite waard aandacht te geven aan het omringende panorama. U ziet dan in zuidelijke richting o.a. de grote schoorsteen van cementfabriek de ENCI bij Maastricht met links daarvan de kunstmatige berg, de zogeheten Observant. Dichterbij in het dal liggen de witte gebouwen van Huize Blankenberg.)

De terugweg.
Bij de uitgang gaan we naar links tot aan het einde van de haag. En weer naar links over het veldpad waarover we zijn gekomen tot bij het eerder vermelde tunneltje. Hopelijk komen we hier met droge voeten doorheen. (Denk wel aan uw hoofd. Beton is hard!). Na

tunnel

de tunnel gaan we naar rechts door een valhek en lopen ca. 50 m. tot bij een volgend hek aan de linkerkant. Linksaf tussen de weilanden en akkers door. Rechts zien we in de verte de plaats Margraten en recht vooruit Klein Welsden en rechts daarvan de molen van Gasthuis. Aan het eind van dit pad gaan we 20 m. naar links en nemen dan het veldpad naar rechts. Bij de splitsing houden we rechts aan tot bij de asfaltweg. Hier gaan we naar links, om het veldkruis en de banken heen.

Na 50 m. gaan we weer naar links en blijven voortdurend de bosrand volgen. Nergens naar links afslaan! Vervolgens komen we dan op een bosweg en die blijven we trouw volgen. Na verloop van tijd zien we aan de rechterkant informatieborden staan die naar de Juliana groeve verwijzen. Wie geïnteresseerd is volgt die borden en komt automatisch weer op ons pad uit. Wie geen interesse heeft loopt gewoon door.

De door de Stichting Limburgs Landschap geplaatste borden geven informatie over de bijzondere geologische situatie in de groeve.

Juliana groeve

In de steile mergelwanden broeden vaker torenvalken. In de ondiepe poelen in de groeve

leven zeldzame geelbuikvuurpadden.

Als u langs de afrastering doorloopt komt u bij een volgende groeve.

In 1935 besloot de gemeenteraad van Cadier en Keer hier een kalkoven te bouwen. De kalksteen tussen de mergel uit deze groeve was te zacht om kalk van te branden en men heeft deze zachte kalksteen verkocht aan het Stikstof Bindings Bedrijf van de Staatsmijnen die deze nodig hadden bij de kunstmestbereiding. Alleen de harde brokken werden in de oven gebrand. De kalk werd gebruikt voor de bemesting van de akkers. Tevens werd de kalk gebruikt voor het witten van huizen en stallen.

In 1953 is een einde gekomen aan de werkzaamheden bij de kalkoven. De oven is daarna afgebroken. Wat we hier zien zijn de restanten van de groeve waaruit de mergel werd ontgonnen. Het is thans een geologisch monument.

Afdalend komt u weer op het even eerder verlaten pad uit en vervolgen we onze tocht.

vergezicht

Aan het eind bij de asfaltweg steken we over en lopen 25 m. naar rechts en buigen dan links af langs de bosrand. We zijn nu weer in het Boenderdal. Eerder zagen we dit dal van links boven naar beneden. Aan het einde gaan we naar links ca. 50 m. over het asfalt en dan naar het Bospad rechts. We zijn nu weer waar we eerder gestart zijn. En binnen een kwartier weer in Café De Baskuul.